

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

31. august 2015

Vedrørende selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C

Rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C har nu været i kraft i 8 år, og der er efterhånden indhentet en del praktiske erfaringer vedrørende fortolkningen og anvendelsen af reglerne, såvel hos virksomhederne og deres rådgivere, som hos SKAT.

Regelsættet er imidlertid overordentlig komplekst, og indeholder efter FSR's opfattelse en række uhensigtsmæssigheder, som man bør overveje at justere snarest. Herudover er der en række problemstillinger, som endnu ikke er tilstrækkeligt afklaret, og som derfor giver betydelig usikkerhed i praksis.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at vi i forbindelse med L 98 (exitskat for personer m.v.), i hvilket et af elementerne (lovforslagets § 3, nr. 4) var en ændring af visse dele af selskabsskattelovens § 11 B, i vores høringsbrev af 2. november 2014 anførte, at dette efter vores opfattelse giver anledning til at overveje, om man burde benytte lejligheden til også at se på andre uklarheder og uhensigtsmæssigheder i regelsættet i SEL § 11 B og 11 C, og om fornødent justere reglerne. Vi pegede i denne forbindelse konkret på den manglende mulighed efter de gældende regler at fremføre et realiseret kurstab på en ophørt renteswap, indgået til sikring af lån i fast ejendom, til modregning i senere gevinster på en tilsvarende kontrakt.

Vi skal i nærværende skrivelse nærmere redegøre for de uhensigtsmæssigheder og uafklarede forhold, som vi ser i regelsættet. Vi skal venligst anmode om Skatteministeriets kommentarer hertil (eventuelt via SKAT i det omfang Skatteministeriet måtte mene, at kompetencen ligger hos SKAT).

Skatteministeriet tilkendegav i forbindelse med høringen af L 98, at man er indstillet på – i samarbejde med FSR og Finansrådet – at se nærmere på mulighederne for at ændre reglerne, således at realiseret kurstab på en ophørt renteswap, indgået til sikring af lån med sikkerhed i fast ejendom, kan fremføres til modregning i senere gevinster på en tilsvarende kontrakt. FSR deltager meget gerne i et sådant arbejde, ligesom vi meget gerne deltager i en nærmere teknisk drøftelse af de øvrige elementer i nærværende henvendelse.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. nr. 4183
Konto nr. 2500102295

Opgørelse af de kvalificerende aktiver (SEL § 11 B, stk. 5) Medregning af underskud i aktivmassen

Side 2

1. Ved opgørelse af de kvalificerende aktiver medregnes underskud, der er fremførselsberettigede efter SEL § 12, j. SEL § 11 B, stk. 5, 10. pkt. Der medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden indkomstårets fradragsbegrænsning efter SEL § 11 B, stk. 1 og SEL § 11 C.

Underskuddene kendes dog ikke, før en eventuel underskudsberegning efter SEL § 12, stk. 2 er blevet foretaget, hvilket igen afhænger af rentefradragsbegrænsningsreglerne. Der synes dermed at opstå en cirkulær beregning. Skatteministeriet bedes med et taleksempel illustrere samspillet mellem SEL § 11 B, stk. 5, 10. pkt. og SEL § 12.

Hvis det er korrekt, at samspillet af de nævnte regler fører til cirkulære beregninger, synes der at være behov for en lovændring.

2. Ifølge SEL § 11 B, stk. 5, 10. pkt. medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret uden indkomstårets fradragsbegrænsning efter SEL § 11 B, stk. 1 og SEL § 11 C. Skatteministeriet bedes bekræfte, at "indkomstårets fradragsbeskæring efter SEL § 11 B, stk. 1 og SEL § 11 C" refererer til de beløb, der for det pågældende indkomstår ikke er fradragsberettigede i henhold til de nævnte bestemmelser, og at en eventuel anvendelse af fremførte kurstab i henhold til SEL § 11 B, stk. 10 og fremførte nettofinansieringsudgifter efter SEL § 11 C ikke er en del af "indkomstårets fradragsbegrænsning". Problemstillingen kan illustreres med følgende eksempel:

Et selskab har fremført nettokurstab fra 2013 efter SEL § 11 B, stk. 10 på 10.000 tkr., samt almindeligt fremført underskud efter SEL § 12 på 50.000 tkr. I 2014 har selskabet en negativ skattepligtig indkomst (før fremførsel af kurstab og opgørelse af årets fradragsbeskæring) på -10.000 tkr. Heri indgår følgende finansielle poster:

Renteudgifter	-25.000
Kursgevinst på gæld og finansielle kontrakter	10.000
Årets nettofinansieringsudgifter i alt	-15.000

Selskabet fremfører derfor nettokurstabet fra 2013 til fradrag i kursgevinsterne for 2014, hvorefter den skattepligtige indkomst for 2014 (før

årets fradragsbeskæring) udgør -20.000 tkr. Spørgsmålet er herefter, om det underskud, der indgår ved opgørelsen af de kvalificerende aktiver for 2014, udgør 60.000 tkr. eller 70.000 tkr.

Side 3

Efter FSR's opfattelse udgør det underskud, der indgår i de kvalificerende aktiver, 70.000 tkr. Dette støttes af, at SEL § 11 B, stk. 5, 10. pkt. alene refererer til "fradragsbeskæring". Dette må for så vidt angår SEL § 11 B forstås i overensstemmelse med SEL § 11 B, stk. 1, 1. og 2. pkt., der har følgende ordlyd:

*"Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.....kan indkomstårets nettofinansieringsudgifter alene fradrages, i det omfang de ikke overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten, jf. stk. 2. **Beskæringen** (vor fremhævelse) kan maksimalt nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et beløb på 21,3 mio.kr."*

Fremførsel og anvendelse af kurstab i et senere indkomstår er ikke "beskæring" af fradragsberettigede omkostninger, men tværtimod forøgelse heraf. Dette understøttes yderligere af, at reglen om fremførsel af kurstab findes i bestemmelsens stk. 10, og ikke i stk. 1.

Hertil kommer, at baggrunden for, at fremførte underskud indgår i aktivmassen er, at det anerkendes, at behovet for finansiering af driftsunderskud er til stede på lige fod med investering i driftsaktiver, jf. bemærkningerne til SEL § 11 B i L 213 (2006/07). Et underskud hidrørende fra kurstab, der fremføres og anvendes i et senere indkomstår, har derfor et ligeså "legitimt" finansieringsbehov som almindelige underskud.

Efter vores opfattelse gør tilsvarende sig gældende for tidligere års nettofinansieringsudgifter, der er blevet beskåret efter EBIT-reglen i SEL § 11 C, og som anvendes (fradrages) i efterfølgende indkomstår. Sådanne fradrag er ikke en del af "indkomstårets fradragsbeskæring" efter SEL § 11 B, stk. 5, 10. pkt. Vi skal venligst bede Skatteministeriet bekræfte, at man er enig heri.

Hvis Skatteministeriet ikke er enig heri, bør reglen efter vores opfattelse ændres, idet behovet for finansiering af kurstab er ligeså "legitimt" som behovet for finansiering af øvrige underskud. Kurstab, for hvilke fradragsretten er blevet udskudt i medfør af reglen i SEL § 11 B, stk. 1 og fradraget i et efterfølgende år i medfør af SEL § 11 B, stk. 10, vil jo netop først komme til at indgå i det pågældende selskabs underskud i det år, hvor underskuddet rent faktisk fradrages, og ikke i det år, hvori det opstod.

Medregning af en forholdsmæssig del af aktiverne (SEL § 11 B, stk. 7)

Side 4

3. Ifølge SEL § 11 B, stk. 7 medregnes aktiverne ved opgørelsen efter stk. 5 og 6 i forhold til, hvor stor en del beskatningsperioden udgør af et kalenderår i de tilfælde, hvor et selskab ikke beskattes i hele indkomståret.

Dette indebærer, at hvis et selskab med kalenderårsregnskab den 1. juli 2014 indtræder i sambeskatning med en koncern, der ligeledes har kalenderårsregnskab, medregnes aktiverne i det selskab, der indtræder i sambeskatningen, med 50% af deres værdi ultimo 2014 ved opgørelsen af koncernens aktiver efter SEL § 11 B, stk. 5 og 6.

Ifølge ordlyden af SEL § 11 B, stk. 7 er forudsætningen for, at bestemmelsen finder anvendelse, at det pågældende selskab *"ikke beskattes i hele indkomståret"*. Der kan imidlertid herske usikkerhed om, hvorledes dette skal fortolkes.

Spørgsmålet er bl.a. aktuelt i de tilfælde, hvor et selskab foretager en frivillig omlægning af sit indkomstår, uden at det indtræder i koncernforhold med andre danske selskaber. I sådanne tilfælde vil indkomståret være enten kortere eller længere end 12 måneder. Henset til formålet med reglen burde den også finde anvendelse i et sådant tilfælde.

Ordlyden kan imidlertid skabe tvivl herom, idet et selskab, der ikke ind- eller udtræder af sambeskatning, kun har én beskatningsperiode for det pågældende indkomstår, og utvivlsomt beskattes i hele denne periode. Bemærkningerne til lovforslaget (ændringsforslag 9 i betænkningen til L 213) synes ikke at give noget klart svar herpå.

Det vil imidlertid give anledning til arbitrære resultater, hvis reglen ikke også finder anvendelse ved frivillig regnskabsomlægning og ved stiftelse eller likvidation af selskaber. Hvis et selskab således har erhvervet en ejendom for 10 mio. kr., har lånt midlerne hertil, og omlægger indkomståret fra kalenderåret til perioden 1. april – 31. marts, vil konsekvensen af ikke at anvende reglen i omlægningsåret (der vil omfatte 15 måneder) være, at selskabet i omlægningsåret vil have renteudgifter på lånet i 15 måneder, men kun kan medregne værdien af ejendommen for 12 måneder.

Vi skal bede Skatteministeriet oplyse, om SEL § 11 B, stk. 7 efter Ministeriets opfattelse også finder anvendelse ved frivillig regnskabsomlægning og ved stiftelse eller likvidation af selskaber. Hvis Ministeriet ikke mener, at dette er

tilfældet, skal vi venligst bede Ministeriet overveje at udvide reglen til også at omfatte sådanne situationer.

Side 5

Fremførsel af beskårne nettokurstab (SEL § 11 B, stk. 10)

Den almindelige fremførselsregel (SEL § 11 B, stk. 10, 1. pkt.)

4. Ifølge SEL § 11B, stk. 10 kan beskårne nettokurstab fremføres i 3 år.
Fremførselsreglen har følgende ordlyd:

"-----vil beskårne nettokurstab....kunne fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår."

Spørgsmålet er, hvorvidt fremførsel i et efterfølgende år, hvor der er kursgevinster, hvori de pågældende kurstab kan modregnes, er obligatorisk, eller om der er mulighed for at "gemme" de fremførte kurstab til senere år, uden at fremførselsretten derved fortabes.

Efter vores opfattelse skal fremførselsreglen forstås således, at der i et efterfølgende år, hvor der er kursgevinster hvori fremførte kurstab kan modregnes, er valgfrihed med hensyn til enten at anvende de fremførte nettokurstab til modregning i de pågældende kursgevinster, eller at "gemme" de fremførte kurstab til senere år.

Til støtte for, at der er valgfrihed, og at kurstab ikke fortabes, hvis de ikke anvendes til modregning i et år, hvor det pågældende selskab har kursgevinster, hvori tabet principielt ville kunne modregnes, kan først og fremmest henvises til bestemmelsens ordlyd, der anvender *"vil kunne fremføres"*, hvilket indikerer valgfrihed.

Det burde have fremgået eksplicit af bestemmelsen hvis konsekvensen af et valg om ikke at anvende et fremført kurstab til modregning i kursgevinster i et efterfølgende år skulle have været, at fremførselsretten fortabes. Det fremgår således eksplicit af andre bestemmelser i lovgivningen om fremførsel af underskud eller tab, hvis konsekvensen af et valg om ikke at anvende et underskud eller et tab er, at dette fortabes. Dette gælder således for fremførte underskud (SEL § 12, stk. 3), fremførsel af tab efter aktieavancebeskatningsloven (ABL § 13 A, stk. 2, 2. pkt.) og tab efter ejendomsavancebeskatningsloven (EBL § 6, stk. 3, 3. pkt.).

Skatteministeriet bedes bekræfte at der er valgfrihed, og at kurstab ikke fortabes, hvis de ikke anvendes til modregning i et år, hvor det pågældende selskab har kursgevinster, hvori tabet principielt ville kunne modregnes.

Side 6

Samspil med fordelingsreglen i SEL § 11 B, stk. 8

5. SEL § 11 B, stk. 1, 6. pkt. har følgende ordlyd:

"Hvis nettofinansieringsudgifterne fradragsbeskæres, anses nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven altid (vor fremhævelse) for beskåret først.

Denne bestemmelse skal ses sammen med fremførselsreglen i SEL § 11 B, stk. 10, 1. pkt., der har følgende ordlyd:

"Hvis et selskab i et indkomstår fradragsbeskæres efter stk. 1, vil beskårne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kunne fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår. "

I henhold til SEL § 11 B, stk. 8, 1. pkt. opgøres nettofinansieringsudgifterne og den skattemæssige værdi af aktiverne samlet for sambeskattede selskaber.

En eventuel fradragsbeskæring fordeles mellem sambeskattede selskaber i henhold til reglen i SEL § 11 B, stk. 8, 5. pkt.

Spørgsmålet er, hvorledes samspillet mellem bestemmelsens stk. 1, 6. pkt. og stk. 10, 1. pkt. på den ene side, og fordelingsreglen i stk. 8, 5. pkt. på den anden side, er i de tilfælde, hvor der sker fradragsbeskæring i en sambeskatning, der har nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter, men hvor fordelingsreglen i stk. 8, 5. pkt. medfører, at der ikke skal ske allokering af nogen del af beskæringen til det eller de selskaber, der har haft de pågældende kurstab.

Brugen af "altid" i bestemmelsens stk. 1, 6. pkt. synes at indikere, at uanset hvorledes de sambeskattede selskabers nettofinansieringsudgifter og aktiver sammensætter sig, vil en eventuel fradragsbeskæring altid kunne fremføres i medfør af stk. 10, 1. pkt., uanset hvorledes fradragsbeskæringen konkret fordeles. Reglen i stk. 8, 5. pkt. er således en fordelingsregel, mens reglen i stk. 10, 1. pkt., jf. stk. 1, 6. pkt. er en fremførselsregel, der har et andet sigte end stk. 8, 5. pkt.

Følgende fremgår af den Juridiske Vejledning for 2015, afsnit C.D.2.4.4.2.10:

Side 7

“Det er SKAT’s opfattelse, at fordelingsnøglen i SEL § 11 B, stk. 8, 5. pkt. ikke medfører, at der mistes kurstab til fremførsel i 3 år efter SEL § 11 B, stk. 10.”

SKAT synes således at være enig i, at fordelingsreglen ikke kan indebære begrænsninger med hensyn til fremførselsretten for kurstab. Udsagnet må antages at skulle forstås således, at dette gælder uanset hvorledes de sambeskattede selskabers nettofinansieringsudgifter og aktiver sammensætter sig, herunder også i tilfælde af, at der ikke allokeres nogen fradragsbeskæring efter SEL § 11 B, stk. 8, 5. pkt. til det/de selskaber i sambeskatningen, der har lidt de pågældende kurstab.

I denne forbindelse skal opmærksomheden dog henledes på Landsskatterettens kendelse Journalnr. 12-0191704. Denne sag drejede sig netop om en situation, hvor et sambeskattet selskab havde kurstab, men hvor ingen del af den samlede fradragsbeskæring for de sambeskattede selskaber blev allokert til det pågældende selskab. SKAT indtog i denne sag det standpunkt, at der ikke kan fremføres kurstab hidrørende fra selskaber, som ikke for det pågældende år blev fradragsbegrænset, hvorfor kurstabet ikke kunne fremføres efter SEL § 11 B, stk. 10. Landsskatteretten gav SKAT medhold heri.

SKAT traf sin afgørelse i den pågældende sag den 12. juni 2012. Afgørelsen er offentliggjort i Afgørelsesdatabasen den 11. november 2014, så det må antages at Landsskatteretten har afsagt kendelsen engang i efteråret 2014.

Den ovenfor citerede uddrag af den Juridiske Vejledning kom ind i Vejledningen version 1.6. gældende fra 16. juli 2012. Det citerede kom ind som direkte følge af, at FSR havde taget emnet op på mødet i Det Eksterne Kontaktudvalg den 20. juni 2012. På dette møde bekræftede Skatteministeriet, at der ikke mistes kurstab som følge af fordelingsreglen i SEL § 11 B, stk. 8, og at dette ville blive præciseret i den Juridiske Vejledning, hvilket det som nævnt også blev.

Det synes derfor at kunne derfor konstateres, at der i hvert fald i visse dele af SKAT allerede forud for mødet den 20. juni 2012 var den stik modsatte opfattelse af hvad der blev oplyst på mødet den 20. juni 2012, og at SKAT på trods af, at det på mødet oplyste umiddelbart herefter blev skrevet ind i den Juridiske Vejledning, valgte at videreføre en sag i Landsskatteretten baseret på det stik modsatte synspunkt. Dette forekommer helt uforståeligt og stærkt kritisabelt.

Det er endvidere bemærkelsesværdigt, at det omtalte citat fra den Juridiske Vejledning ikke er blevet ændret i den seneste udgave, der er blevet offentliggjort efter den omtalte Landsskatteretskendelse er afsagt. Er dette udtryk for, at SKAT mener at kendelsen ikke har nogen præjudikatsværdi?

Side 8

Vi skal derfor bede Skatteministeriet redegøre for, hvad retstilstanden egentlig er på dette område. Hvis Skatteministeriet mener, at retstilstanden ikke længere er som oplyst på mødet den 20. juni 2012, og som beskrevet i den gældende udgave af den Juridiske Vejledning, skal vi endvidere opfordre Skatteministeriet om at tage initiativ til en lovændring, der bringer retstilstanden tilbage til det tiltænkte.

Fremførsel af visse kurstab på renteswaps (SEL § 11 B, stk. 10, 2. pkt.)

6. Efter SEL § 11 B, stk. 10, 2. pkt. kan kurstab på renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom fremføres i hele kontraktens løbetid.

Skatteministeriet bedes oplyse/bekræfte følgende:

- a. Kan et selskab, der ejer flere ejendomme, og har indgået separate renteswaps til sikring af kursrisikoen på lån i disse ejendomme, vælge at anvende 1. pkt. på nogle af de pågældende swaps, og 2. pkt. på andre?
- b. Skal der træffes et endeligt og bindende valg om anvendelse af enten 1. pkt. eller 2. pkt. for hver enkel renteswap, og er et sådant valg bindende i hele den pågældende renteswaps løbetid?
- c. Hvornår skal selskabet i givet fald træffe det endelige og bindende valg om, hvorvidt tabet fremføres efter 1. eller 2. pkt.?

Efter vores opfattelse er svaret til a. "ja". Der ses ikke i bestemmelsen eller dennes forarbejder at være grundlag for at fortolke bestemmelsen således, at der skal anvendes samme princip på alle renteswaps, jf. anvendelsen af ordet "en renteswap" i lovteksten.

Efter vores opfattelse er svaret til b. "nej". Der ses ikke at være formelle eller reale grunde til, at tab på en renteswap ikke i nogle af de første 3 år skulle kunne anvendes til modregning i gevinst på andre finansielle kontrakter og gæld, og at et resterende tab herefter kan modregnes i gevinst på samme kontrakt. Reglen i 2. pkt. har sin baggrund i de særlige problemer som særligt ejendomsbranchen kan have på grund af denne branches ofte meget langsigtede finansiering, og er derfor i forhold til hovedreglen i 1. pkt. en

lempelse, der muliggør fremførsel af tabet i mere end 3 år, dog begrænset til modregning i fremtidige gevinster på samme kontrakt.

Side 9

Vi skal venligst bede om Skatteministeriets bemærkninger hertil.

7. Finder SEL § 11 B, stk. 10, 2. pkt. kun anvendelse, såfremt selskabet samlet set har nettokurstab, som er blevet begrænset?

Problemstillingen kan illustreres med følgende eksempel, hvor et selskabs nettofinansieringsomkostninger sammensætter sig således:

Renteudgifter, netto	-50.000
Urealiseret kurstab renteswap til sikring af lån i fast ejendom	-10.000
Kursgevinst andre finansielle kontrakter samt på gæld	20.000
Nettofinansieringsomkostninger i alt	-40.000

Antages det, at fradragsbeskæringen for det pågældende år andrager 18.700 (svarende til den del af selskabets nettofinansieringsomkostninger, der overstiger bundgrænsen på 21,3 mio.kr.), følger det af SEL § 11 B, stk. 1, 6. pkt. anses nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter for fradragsbeskåret først.

Samlet set har selskabet imidlertid nettokursgevinst på gæld og finansielle kontrakter, hvorfor bestemmelsens 6. pkt. derfor ikke umiddelbart finder anvendelse hvis det lægges til grund, at fremførsel efter reglen i bestemmelsens stk. 10, 2. pkt. forudsætter, at selskabet for det pågældende år samlet set har nettotab på gæld og finansielle kontrakter, og ikke blot har kurstab på en renteswap til sikring af lån i fast ejendom.

Imidlertid er SEL § 11 B, stk. 10, 2. pkt. en undtagelse til hovedreglen i 1. pkt. Mens det direkte følger af ordlyden af 1. pkt. at bestemmelsen alene omfatter "nettokurstab" på gæld og finansielle kontrakter, synes ordlyden af 2. pkt. at indikere, at fremførsel efter denne regel alene forudsætter, at der for det pågældende år er sket fradragsbeskæring, samt at der er kurstab på en renteswap indgået til sikring af lån med sikkerhed i fast ejendom.

Vi skal venligst udbede os Skatteministeriets bemærkninger hertil, og i denne forbindelse at oplyse om, og i givet fald med hvor stort et beløb, den pågældende renteswap fradragsbeskæres i ovenstående eksempel.

8. Som omtalt i vores høringsbrev af 2. november 2014 vedrørende L 98 er der efter FSR's opfattelse behov for en lempelse af de restriktive regler om

fremførelse af kurstab på renteswaps, indgået til sikring af lån med sikkerhed i fast ejendom. Vi forstår, at Skatteministeriet er indforstået med at se på mulighederne herfor, og deltager naturligvis gerne i en nærmere drøftelse herom.

Side 10

EBIT-reglen (SEL § 11 C)

9. Hvis der i et år sker fradragsbeskæring efter EBIT-reglen, kan de beskårne nettofinansieringsudgifter fremføres til fradrag i efterfølgende år. Fremførelshjemlen findes i SEL § 11 C, stk. 1, 5. og 6. pkt., der har følgende ordlyd:

"Beskårne nettofinansieringsudgifter efter 1.-4. pkt. kan fremføres til fradrag i efterfølgende indkomstår. Fremførte nettofinansieringsudgifter indgår i beregningen efter 1. pkt. i efterfølgende indkomstår."

Det fremgår endvidere af SEL § 11 C, stk. 2, 5. pkt. at

"Beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. "

Disse formuleringer giver anledning til betydelig tvivl. Der er to problemstillinger:

- a) Skal fradrag for fremførte finansudgifter i et efterfølgende år alene tages i administrationsselskabet, eller skal fradraget fordeles på de specifikke selskaber, hvori der er "plads" til yderligere fradrag, og
- b) Hvis fradraget udelukkende skal tages i administrationsselskabet, med hvilket beløb skal fradraget i så fald foretages?

I hvilket selskab skal fradraget tages?

SEL § 11 C, stk. 2, 5. pkt. bestemmer efter sin ordlyd alene, at de beskårne finansieringsudgifter fremføres hos administrationsselskabet, men forholder sig ikke til spørgsmålet om, hvilke selskaber der er berettigede til fradrag herfor i et senere år, hvor der er "plads" til fradrag af de fremførte udgifter.

Der kan derfor argumenteres for, at fradrag i efterfølgende år fordeles forholdsmæssigt på de selskaber i sambeskatningen, der har "plads" til yderligere fradrag for nettofinansieringsudgifter indenfor 80% af deres skattemæssige EBIT (på samme måde som fordeling af fradragsbeskæring).

Til støtte herfor kan bl.a. anføres, at det vil føre til ganske arbitrære resultater, hvis fradraget udelukkende tages i administrationsselskabet, og

ikke fordeles på de enkelte selskaber. Hvis et datterselskab i et tidligere år har afholdt finansieringsudgifter, der er blevet begrænset efter SEL § 11 C, vil den uhensigtsmæssige situation kunne opstå, at det pågældende selskab i et efterfølgende år skal betale et sambeskatningsbidrag til administrationsselskabet for anvendelse af sine egne finansieringsudgifter for et tidligere år. Det ses ikke at fremgå af forarbejderne til bestemmelsen, at dette skulle være tilsigtet.

Side 11

Hvis fremførselsberettigede saldi (både EBIT og kurstab) fremføres og fradrages i et efterfølgende år i administrationsselskabet - på trods af, at begrænsningen af fradragsretten ofte i vidt omfang sker i andre selskaber - indebærer dette, at den betalbare skat i de selskaber, som bliver begrænsede, alt andet lige vil blive større end 23,5% (2015) af årets regnskabsmæssige resultat før skat i det år, hvor begrænsningen indtræder, mens skatten i administrationsselskabet alt andet lige bliver mindre end 23,5% af årets regnskabsmæssige resultat før skat i det år, hvor begrænsningen udnyttes.

Dette har ingen betydning i 100% ejede datterselskaber og kan undgås, såfremt der indgås aftaler, som godtgør det selskab, som er blevet begrænset for den skattefordel som administrationsselskabet opnår. I koncerner, hvor der er minoritetsaktionærer i datterselskaberne, sker der imidlertid en forrykkelse af værdier mellem aktionærerne, såfremt der ikke indgås en aftale om kompensationsbetalinger mellem selskaberne. I denne forbindelse skal vi henlede opmærksomheden på SKM 2012.419.SR, der illustrerer, at der vil kunne være væsentlige problemstillinger vedrørende fremførte saldi i forbindelse med selskabers udtræden af en søsterselskabssambeskatning.

Hvis Skatteministeriet er af den opfattelse, at fradraget udelukkende skal tages i administrationsselskabet, bør det derfor overvejes, om ikke saldiene bør fremføres i de selskaber, der er blevet begrænsede. Dette vil ligeledes indebære, at de fremførselsberettigede saldi ligger i de "rigtige" selskaber, når der sker ændringer i sambeskatningen.

Vi hører meget gerne Skatteministeriets kommentarer hertil.

Med hvilket beløb skal fradraget tages?

Med hensyn til spørgsmålet om, med hvilket beløb fradrag skal foretages i et efterfølgende år, består to alternative muligheder:

1. Hvis der sker fradragsbeskæring i år 1, fradrages de beskårne nettofinansieringsudgifter ved opgørelsen af administrationsselskabets

indkomstopgørelse i år 2, uanset størrelsen af EBIT og nettofinansieringsudgifterne i år 2. Herefter beregnes der en fradragsbeskæring for år 2. Ved beregning af fradragsbeskæring for år 2 indgår de fremførte nettofinansieringsudgifter i nettofinansieringsudgifterne for år 2, jf. bestemmelsens 6. pkt.

Side 12

2. Der foretages fradrag i efterfølgende år i det omfang et sådant fradrag kan "rummes" indenfor 80% af det pågældende efterfølgende års EBIT. Fradraget tages i administrationsselskabet.

Så vidt vi kan vurdere, vil det efterfølgende års skattepligtige indkomst efter fradragsbeskæring være identisk uanset om metode 1 eller 2 anvendes. Det vil efter omstændighederne være forskel på fordelingen af fradragsbeskæringen mellem de sambeskattede selskaber inden for en sambeskatningskreds.

Lovens ordlyd og forarbejder efter vores vurdering mere støtte for metode 1 end for metode 2. Det kan bl.a. fremføres, at det burde have fremgået af lovens ordlyd eller af forarbejderne, hvis der skulle gælde de begrænsninger og betingelser, der ligger i metode 2. Endvidere kan det anføres, at bestemmelsens 6. pkt. henviser til bestemmelsens 1. pkt., der jo netop er opgørelsen af årets fradragsbeskæring. 6. pkt. synes ikke at have noget selvstændigt indhold eller formål, hvis der i 5. pkt. implicit skulle gælde de begrænsninger, der ligger i metode 2.

Vi skal venligst udbede os Skatteministeriets kommentarer til dette. Endvidere skal vi bede om, at Skatteministeriet illustrerer opgørelsesmetoden med følgende eksempel:

En sambeskatningskreds består af moderselskabet M og datterselskabet D. M fremfører fradragsbeskærne nettofinansieringsudgifter efter EBIT-reglen på 200 fra 20X1. For 20X2 sammensætter selskabernes indkomst sig som følger (før fremførsel og fradragsbeskæring efter EBIT-reglen):

	EBIT	Nettofinansieringsindtægter	Skattepligtig indkomst
Moder	-10	10	0
Datter	110	10	120
I alt	100	20	120

10. Ved anvendelse af fordringsreglen i SEL § 11 B, stk. 1, 3. pkt. skal en undladt beskæring fragå i EBIT jf. § 11 C, stk. 1, 2. pkt. Den undladte beskæring efter fordringsreglen fremføres endvidere til modregning i gevinster på fordringer og renteindtægter i efterfølgende år. Skatteministeriet bedes oplyse, hvorvidt EBIT ligeledes skal reguleres i efterfølgende indkomstår.

Side 13

FSR står meget gerne til rådighed for en nærmere drøftelse af ovenstående.

Med venlig hilsen

Bjarne Gimsing
Formand, Skatteudvalget

Kasper Bring Truelsen
Skattekonsulent